

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 20 listopada 2011 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystości odsłonięcia
pomnika ku czci zamordowanych
wykładowców i absolwentów
Wyższej Szkoły Wojennej
i innych uczelni wojskowych

Szanowny Panie Rektorze-Komendancie!
Wielce Szanowni Kombatanci!
Szanowni Przedstawiciele Władz Rembertowa!
Żołnierze Rzeczypospolitej!
Drodzy Państwo!

Na terenie rembertowskiej siedziby Akademii Obrony Narodowej staje dzisiaj pomnik ku czci ofiar komunistycznego terroru – wykładowców i absolwentów Wyższej Szkoły Wojennej i innych wojskowych placówek szkoleniowych II Rzeczypospolitej. Zginęli, bo ich wypróbowana wierność Polsce, a zarazem żołnierska wiedza i umiejętności zostały uznane za zagrożenie dla planów podporządkowania naszego kraju obcej potędze. Wydane przed około sześćdziesięcioma laty niesprawiedliwe wyroki śmierci i rozkazy egzekucji miały owo zagrożenie usunąć, a straconych naznaczyć piętnem hańby i niepamięci. Jednak ten plan się nie udał. Oficerowie, których upamiętnia odsłaniany pomnik, odeszli w chwale bohaterów. Ponieśli śmierć w imię wolności, honoru i Ojczyzny.

Dzisiejsza podniosła uroczystość jest wypełnieniem naszego obywatelskiego obowiązku. Poczytuję sobie za zaszczyt, iż jako Prezydent wolnej Polski oraz zwierzchnik Sił Zbrojnych RP mogłem objąć tę patriotyczną inicjatywę honorowym patronatem. Wyrażam uznanie osobom i instytucjom, które przyczyniły się do wzniesienia tego monumentu. Dziękuję Zarządowi i członkom rembertowskiego Koła Nr 13 Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych, zwierzchnikom Akademii Obrony Narodowej, a także władzom dzielnicy Rembertów, przedstawicielom Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz wszystkim, którzy wsparli ów projekt.

Niech wykute na tej tablicy nazwiska trwale zapiszą się w pamięci kolejnych pokoleń polskich oficerów – absolwentów Akademii Obrony Narodowej oraz w sercach wszystkich, którzy obrońców naszej Ojczyzny darzą szacunkiem i wdzięcznością.